

ז'בוטינסקי.
 גם ד"ר קרננו נתפיים ושהרר לכבוד יום-טוב את פקידיו ה"בנורופרטיים" והדר' הושיעיהנא בא לשמע את הנאום של הצליחהנא מעל הבמה. בקצורי ראיתי את כל הפקידים העלויים נים וביחוד התחתונים של קרן-הקימת, חוץ מאוסישקין בעצמו, מפני ששלח את בנו. ויפה כח השם של הבן להזי מנות ולמודעות בבית-העם ולבנקטים, מחמת שהקהל היחב אינו יודע להבי חין בין ש. ובין מ. אוסישקין...
 אנב, בשנסעתי בשבוע זה לתל-אביב פנשתי בתחנת הרכבת את הד"ר שמר" יהו ליון, שעזב את תל-אביב כיפה שעה אחת קודם הנאום של ז'בוטינסקי כנראה, שאין בת"א מקום לשני נואמים.
 ומכיון שאנו מדברים בד"ר הנכבד חז, מצוה לספר את המעשה ששמעתי מפני שכני העתונאי הגדול שחיה בסוגג" רם האחרון בוינא.
 כשנתרבה מספר הנואמים באחת האספות, כנהוג אצלנו ב"ה, והשעה היתה מאוחרת, באה הצעה לפני היו"ר למתח קו תחת שורת הנואמים ילהנביל את זמן הנואמים לרגעים אחדים. ואולם בין הנואמים היה גם ז'בוטינסקי, וכששאל אותו היו"ר כמה זמן הוא חושב לנאם, ענה לו בקצרה: שעה אחת!

תונאים—חן את העתונאים שמים ב"ה תמיד מן הצד או מתחת לכמה— והבטתי מבעד למסוה הריביוניסטי החדש שלי, למעלה ולמטה ולכל העבריים וראיתי לפני את כל ירושלם, כחמשת אלפים מאחב"י—כן ירבו, לא רק בעתונות!... — שבאו בנעריהם ובזקניהם אל המגרש הספורטיבי כרי לראות את ה"מאטש" הגדול בין גודו "הזאב" ובין נדודי ר' חיים והחיל"חזקן...
 ראיתי והנה עם יורד מראשי ההרים ואת צל ההרים בערוכ השמש אתה רואה כאנשים לא רק מירושלם אלא מכל קצוי ארץ, כאלו באו לשמע אף הם את הנאום. ויט לכם אחר ז'בוטינסקי כי אמרו: אחי ננו הוא, והריביוניסטים כתבו על חרגל שלפני הכמה באותיות גדולות, כחול על גבי לבן: יחיה נשיא: בח"א הידיעה, ולמעלה רשמו משני הצדדים את שתי האותיות ז"ו—ר"ת של זאב ז'בוטינסקי. שכני הויצמנים עשו כל מיני נוטריון שהשתיקה יסח להם, ואולם רביוניסטים נלהב אחד לחוש לי מפה לאזן כי יש בזה רמז לאות "זיו"... * *

ועוד רמזו לי כי ההנהלה הציונית קראה דרור לכל פקידיה ופקידותיה, משרתיה ויוצד משרתיה, ביום שלישי זה כדי שיוכלו לשמע את נאום של

כה דבר ז'בוטינסקי בערך לסופ"רנו הזקן וההותן, ואולם דבריו אלה יועילו כסתמא כמו שהועיל המברק הידוע של הריביוניסטים לחיים שיצוה לניסו זיו לג לתת את האמפיתיאטרון. לו לו ד י. * *

רק שעה אחת ולא יותר אחר ז'בוטינסקי לבוא אל מגרש ה"מכבי" כדי לנאם את נאומי לקיים מה שנאמר בפרשת "וירא" של שבת זו: "וית"מה ה"ה"... וכשחתחיל הקהל מתרגז וצועק מפני המרהא דצבורא נסה אוהב עמי לתשתיק את הקהל בדברים ריב"זיוניסטים נלהבים -
 — שש שנים— אמר בהתלהכות—חביתם לזבוטינסקי ולא תוכלו לה"כות עוד שעה אחת?
 ותקן לו מיד אחד החלוצים וקרא אף הוא בפטוס גדול כאוהביעמי:
 — לא שש שנים אלא ל פי שנה אנו מחכים!...
 ובינתיים הגיע חתן חיום ובתוך שתי שורות של צופות ירסקות ירושלמי כמוד ואת ה ה הית בא מתו"ל להטיף לפני העם והמלצרים והמשרתים" אשר על הר הצופים. היו סוגרים לפניו את שערי האמפי"תיאטרון, כלום הייתי נותן לחתני והמזכיר להתום על ה"אוקו" כנגדך להשתמש באמפיתיאטרון של המכללה שלנו?...

שאלה גדולה בבית העם בת"א בשכנות ידידי העורך "ההגון", שישב מאחורי ושמע את נאומי המזהיר של ז'בוטינסקי בבחינת "ויתר".. כל "הקרבתה המחיים" האלה הבאתי אך ורק בשביל"כס חביבי התלמידים, לטובתכם ולה"נאתכם בליל שבת קדש, כנהוג...
 מילא את הנאומים של ז'בוטינסקי בודאי שמעתם בשתי אונים וקר"אתם בשבע עינים מעל עמודי העתוןיים, אעפ"י שהנאום הירושלמי לא נמסר לכם בשלמות ובאופן סטטי"נוגרפי, כמו בת"א מפני מעשה שהיה.
 שם בת"א היתה קצרנית קטנה ונאה יושבת על הבמה וכותבת מלה במלה ואות באות כל הגה היוצא מפי הנואם, חוץ במובן מהצעות והצפ"צופים של המו"פסים שנסו לעשות "אובסטרופקציה" טאחורי הגדר—לשם פרנסה מסתמא!— ולא הצליחו למרות השתיקה והעלמת עינה של המשטרה הסוסית והטברסקית בתל אביב...
 ואולם כאן בירושלם עיה"ק, ישנו בסך הכל רק קצין אחד, כמאמר הברי"ות: "זכר אחד במוסקבה", מ—ן שמו, ופנו אליו בבקשה לרשם את נאומי של ז'בוטינסקי, ואולם בהיות שהבחור דגן שייך למפלגת "האחדות העבודה" חודיע לחם, שעליו ליטול רגלי עד תל אביב והוצאתי כמה דיריים (לא חדשים!) וגם זכיתי לישיבה

של מעלה בבית העם בת"א בשכנות ידידי העורך "ההגון", שישב מאחורי ושמע את נאומי המזהיר של ז'בוטינסקי בבחינת "ויתר".. כל "הקרבתה המחיים" האלה הבאתי אך ורק בשביל"כס חביבי התלמידים, לטובתכם ולה"נאתכם בליל שבת קדש, כנהוג...
 מילא את הנאומים של ז'בוטינסקי בודאי שמעתם בשתי אונים וקר"אתם בשבע עינים מעל עמודי העתוןיים, אעפ"י שהנאום הירושלמי לא נמסר לכם בשלמות ובאופן סטטי"נוגרפי, כמו בת"א מפני מעשה שהיה.
 שם בת"א היתה קצרנית קטנה ונאה יושבת על הבמה וכותבת מלה במלה ואות באות כל הגה היוצא מפי הנואם, חוץ במובן מהצעות והצפ"צופים של המו"פסים שנסו לעשות "אובסטרופקציה" טאחורי הגדר—לשם פרנסה מסתמא!— ולא הצליחו למרות השתיקה והעלמת עינה של המשטרה הסוסית והטברסקית בתל אביב...
 ואולם כאן בירושלם עיה"ק, ישנו בסך הכל רק קצין אחד, כמאמר הברי"ות: "זכר אחד במוסקבה", מ—ן שמו, ופנו אליו בבקשה לרשם את נאומי של ז'בוטינסקי, ואולם בהיות שהבחור דגן שייך למפלגת "האחדות העבודה" חודיע לחם, שעליו ליטול רגלי עד תל אביב והוצאתי כמה דיריים (לא חדשים!) וגם זכיתי לישיבה

ועכשיו בא אליהם סוף סוף אחד "משלנו" כלומר יהודי רוסי מקובנה ופתח לקהל את העינים ואת המוח להבין את המצב, עכשיו יודעים אנו באיזה עולם אנו נמצאים!...
 — והלא הוא מ"א ו"ד י"סה"כמדומני? העיר אחד מן הצד.
 — לי אתה מספר? — נתרגז הלי"טאי — הן אני הכרתי את אביו עוד "מהבית", יהודי הגון ולמדן גדול, וגם אותו בעצמו הכרתי בשעה שהיה עדיין "שנעקיל" (ילד קטן) — ובשעת דבורו הוריד היהודי המדבר את ידו ארצה — וכבר אז היה פה מפיך מרגליות ו"שוי"געץ" גדול מאין כמותו! אלא שעכשיו הוא רביוניסטי!
 — באנגליה — כך הוא מסביר ל"כ"נופיא שלו — קוראים ל"ציונים" בשם "זיוניסט", ומפני שז'בוטינסקי עומד על גבם ויש לו חבריא שלמה ותלמידים רבים מסביבו "הרבי" הוא נקרא בשם רב יזיוניסטי, ומכאן בא להם השם "רביוניסטים"... כן!
 * * *
 ועכשיו רבותי רוצים אתם מסת"מא, שאספר לכם בהרחבה גדולה ובפרטרוט את כל הפרטים ושאלה לכם מכל הנעשה והנשמע בענין ז'בוטינסקי בשבוע זה, שהרי לא לחנם כתתי את רגלי עד תל אביב והוצאתי כמה דיריים (לא חדשים!) וגם זכיתי לישיבה החלוקת.

— ומה דעתך על הריביוניסטים? — הוספתי לראין את תלמידי זה ממאה שערים.
 — מה שייך לומר? — השיב היהודי — כלנו ריביוניסטים! ואני תמיד טענתי עמם בבית המדרש שלנו, שכל הקברניטים שלנו מועילים "לנפרות" וצריך לעשות "זו חליפתי" ו"זו תמו"רתי" באחדים, ומה שנוגע לממשלה שלנו צריך לעשות "ויצעקו" כמו בני דודנו. וכלל זה יהא נקוט בידכם — הוא מוסיף בטון של דיפלומט גדול:— אם דורשים מאה נותנים עשרה ואם דורשים עשרה נותנים לך אולי אחד, ואם תדרש רק אחד — יתנו לך "תאנה בחומץ" ולא עוד אלא שיקחו מה שהיה לך קודם וחוקלרציה שלנו חרי תוכיו!...
 וכשהגענו לשכונת "אחזה" מצאתי כנופיא של יהודים ירושלמיים, שהם עומדים ומתווכחים בפיהם ובידיהם על נאומי של ז'בוטינסקי.
 קפץ אחד מהם ואמר:
 — "קאם געקומען צום שכל!" (רק עכשיו באו לידי הבנה!), מקדם בא אליהם סוקולוב וכלבל את מוחם ואח"כ בא ויצמן והוביל אותם לבי מסותא, במחילוי והמציאו את ועד הצירים, שיקח את כל הכסף ולא נתנו לנו את החלוקת.

מבעד למסוה (שעורים בהסתכלות)

וכשהקב"ה נותן, הריהו נותן ככת אחת וביד רחבה. חושב יש לו ב"ה בשבוע זה בשפע רב, כנפשך שבעדי, שאי אתה יודע בעצמך במה מחחילין קודם. אלא, שאין כוקדם ומאוחר בתו"רתו של ר' עזמות ולפיכך נחלי, כמוכי ב... ז'בוטינסקי, כלומר, לא בו בעצמו אלא ביהודי אחר דוקא, יהודי פשוט שאין איש יודע אוונו כמעט ושנספל אלו בצאתנו בשבוע זה בתוך הקהל מכבר "המכבי" אחרי הדרשה הגדולה בעירנו.
 — נו, ר' יהודי! — שאלתיו — מה הוא אומר לנאום זה?
 — מה שייך לומר? — ענה היהודי — ז'בוטינסקי יודע לדבר יפה כמו שכתבת בשעורך האחרון, אבל הוא לא חודש לנו כלום, כלנו יודעים ומרגישים היטב את צרותינו וכאבינו כאן, אלא ש הוא יודע איך להביע אותם והוא פשוט מעורר את הלבבות.

